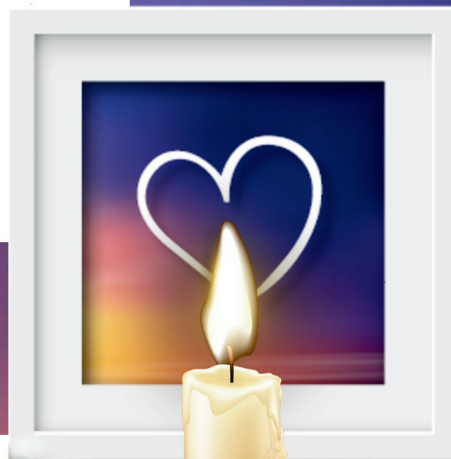

אחים לנצח

הופכים
זיכרון
למורשת

זכרון

לזכרו של דוד מאיר הי"ד

אחים לנפש
יחד מחברים עולמות

OLAMI MENTORSHIP

נפש
יהודי
NEFESH YEHUDI

רב-סרן דוד חיים מאיר הי"ד

בן ליאיר וחיה מאיר, הצעיר מבין שבעת ילדיהם.
גדל והתחנך בכוכב השחר ובישיבה התיכונית בקריית
ארבע.

איש משפחה, בעל אוהב ואב מסור עד למאוד.
חי את החיים במלוא עוזם, אהב ספורט, טיולים, נגינה ושירי
ארץ ישראל היפה.
היה מחובר בכל נפשו ומאודו למשפחה, לעם, לארץ
ולחברים.

חיוכו קורן ומאיר, רגיש ואוהב אדם, צנוע וקשוב לכל, חזק
ואמיץ, סקרן ושאפתן.
הקרין ביטחון על סביבתו, היטיב לאחרים בטבעיות,
בפשטות וביעילות.

לב אוהב, האהוב כל כך על כולם.
נפל בשירות מילואים בקרב על קיבוץ בארי בשנת תשפ"ד.
בן 31 בנופלו.

על הזכרון

היהודים היו העם הראשון שכתב היסטוריה – מאות שנים לפני הרודוטוס ותוקידידס, שתכופות מתוארים שלא כדין כהיסטוריונים הראשונים.

ובכל זאת, בעברית המקראית אין מילה שמשמעותה "היסטוריה" ("דברי הימים" הוא הביטוי הקרוב ביותר במובנו לכך).

במקום לדבר על היסטוריה, היא משתמשת בשורש זכ"ר.

(הרב יונתן זקס)

הופכים דיכרון למורשת

יש הבדל יסודי בין היסטוריה וזיכרון.

השפה האנגלית נותנת בו סימן יפה: history פותחת ב־his (שלו), ואילו זיכרון, memory, מתחיל ב־me (אותי).

גוף שלישי – לעומת גוף ראשון.

ההיסטוריה קרתה לאחרים; הזיכרון הוא זיכרון שלי. הוא הסיפור שלי. זיכרון הוא עבר שהפנמתי והפכתי לחלק מזהותי.

(הרב יונתן זקס, עם של מספרי סיפורים)

נרות ככרון

כיצד נוכל לחוות סיפורי-עבר באופן שיהפוך
משמעותי גם עבורנו?
מה עלינו לעשות כדי שסיפור לא ישאר רק
סיפור אלא יהפוך ל'קריאת כיוון' משמעותית?

לפי המעשה...

“ראוי לנו לעשות מעשים המראים בנו המעלה הגדולה שעלינו
בה באותה שעה. ומתוך המעשה והדמיון שאנחנו עושים, נקבע
בנפשותינו הדבר לעולם...”

... כי האדם נפעל כפי פעולתיו, ולבו וכל מחשבתיו תמיד אחר
מעשיו שהוא עוסק בהם אם טוב ואם רע...
... כי מתוך הפעלות הטובות אנחנו נפעלים להיות טובים
וזוכים לחיי עד...” (ספר החינוך, מצווה טז).

אבני דרך

חכמת היהדות מלמדת אותנו כי הדרך הטובה
ביותר לחולל שינוי ולהפוך להיות טובים יותר היא:
לפעול באופן אקטיבי.
כל מעשה טוב שאנו מצרפים לשגרת חיינו מקדם
אותנו בדרך להפוך להיות טובים יותר באמת.

נרות ככרון

איך אפשר
לשלב בשגרת
חיינו מעשים
טובים?

רצון להוסיף שלימות

"יסוד עבודת ה' הטהרה היא מטבעת באדם החפץ (הרצון) הפנימי, להיות מנד הולך ומשתלם ולהכיר באמת שתכלית ההצלחה היא רק בהיות האדם תמיד קשור בחפץ של הוספת שלמות..."

וזאת השאיפה אין לה תכלית ולעולם לא יוכל האדם לומר בזה די. כי כל מעלה שיעלה בהשלמות האמתית תעוררהו לדעת איך לקנות עוד כמה מעלות הסמוכות לה" (הרב קוק, עין איה)

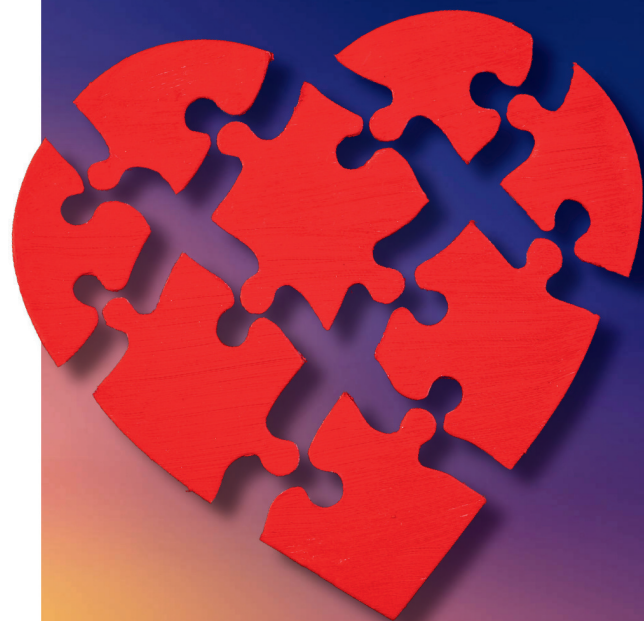
אבני דרך

עמוק בפנים, לכל אחד ואחת מאיתנו יש רצון להוסיף 'שלמות' ולהפוך להיות טובים יותר. היהדות מלמדת אותנו כי כל אדם נקרא להקשיב לקול הפנימי שלו ולנסות להיות הגרסה הטובה ביותר של עצמו.

נרות כרון

נחשוב: מהו הצעד הקטן הבא שאנו רוצים לעשות בדרך לשלימות?

משנה לנשמה

“כתב בספר אֶלֶף הַמִּגוֹן בְּסוּפוֹ, שְׁבַסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים
כְּתָבוּ, שֶׁלְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת עֲבוּר נֶפֶשׁ הַמֵּת הוּא טוֹבָה גָּדוֹל
לוֹ...”

וּבְסִפּוֹר יוֹסֵף אִמָּץ כָּתַב: לְמוּד הַתּוֹרָה מוֹעִיל שְׁבַעַתִּים
מִכָּל הַתַּפְלָה, וְעַל יָדֵי כֵן מַכְנִיסִים הַמֵּת לְגוֹן עֶדֶן.”

אבני דרך

תורת ישראל מחולקת לשני חלקים:
תורה שבכתב – חמשת חומשי התורה.
ו'תורה שבעל פה' – הסבר ופירוט שנמסר בעל פה ומבטא
את הקשר העמוק בין אלוקים לעם-ישראל.

המשנה היא הבסיס של התורה שבעל-פה.
המילה 'משנה' מורכבת מאותן אותיות של המילה 'נשמה'.
לימוד של משניות לאחר פטירת אדם מועילה לנשמת הנפטר
ומועילה כמובן לנשמתם של החיים הלומדים.

נרות ככרן

במה מועיל לימוד המשנה לנשמת החי הלומד?

אותיות פורחות באוויר

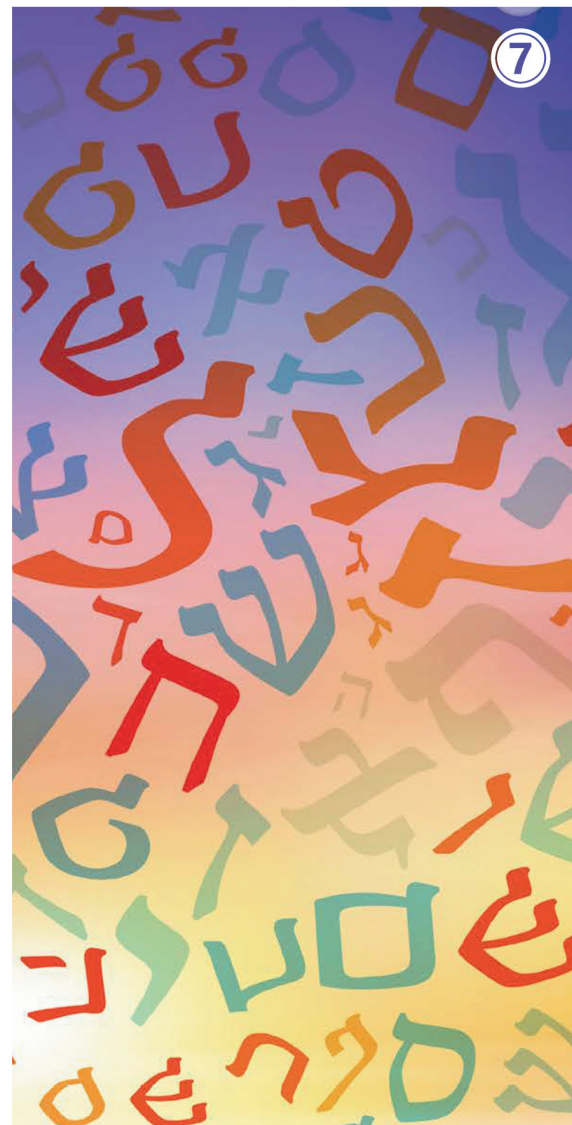
“מֵצֵאוּהוּ (הרומאים) לְרַבִּי חֲנִינָא בֶן תְּרִדְיוֹן שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק
בְּתוֹרָה וּמִקְהֵיל קְהָלוֹת בְּרַבִּים וְסֵפֶר תּוֹרָה מִנַּח לוֹ בְּחִיקוֹ הֵבִיאוּהוּ
וּכְרָכוּהוּ בְּסֵפֶר תּוֹרָה וְהִקְיפוּהוּ בְּחִבְלֵי זְמוּרוֹת וְהָצִיתוּ בָּהֶן אֶת
הָאוּר (אש). וְהֵבִיאוּ סְפּוּגִין שֶׁל צֶמֶר וּשְׂרָאוּם בְּמִים וְהִנִּיחוּם עַל לְבוֹ
כְּדֵי שֶׁלֹּא תֵצֵא נִשְׁמַתוֹ מֵהֶרָה... אָמְרוּ לוֹ תִלְמִידָיו רַבִּי מָה אַתָּה רֹאֶה
אָמַר לָהֶן גּוֹיְלִין נִשְׂרָפִין וְאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת”
(תלמוד בבלי, עבודה זרה, יח, א).

נרות ככרן

מהם ה'אותיות' של חיינו שלעולם לא
ניתן לשרוף?

“וכן רבי חנינא בן תרדיון בשעה ששרפו את גופו
בחבילות של זמורות הרגיש את עצמו ואת עמו בלתי
מנוצח, מפני שהוא ראה באמת אותיות פורחות באויר,
מפני שהרגיש שלו ולעמו הנצח ולמשנאיו רק נצחון
ארעי על גופות ישראל ולא על נשמותיהן”

פרופסור שמחה בונם אורבך, הצופה, 1954

אנ'לא יודע לאן
 אני ממשיך מכאן
 פשוט מוכרח ללכת
 משאיר זאב בודד
 וערפל כבד
 תמונות על הקירות
 מדליק את האש
 ומבקש
 לא להביט לאחור
 עזה כמוות אהבה
 שלהבתיה

יומנים נשרפים...

(אביתר בנאי)

באמצע הלילה
 אני מתעורר
 הלב מלא
 אני מוזר לכולם
 זר לעצמי
 בלי מקום בעולם
 אולי צריך להיגמר
 כדי מחר להתחיל
 במקום אחר
 הגיעה השעה
 משליך גפרור בכוונה
 יומנים נשרפים
 אותיות פורחות באוויר...

להצטרפות
ולחומרי אימון
נוספים סרקו
והיכנסו לאתר
אחים לנצח

אחים
לנצח

OLAMI MENTORSHIP

